

opgave af første rang. Også den hører til traktatens væsentlige bestanddele.

i) De associerede oversøiske lande og territorier.

59. Med CEE-traktatens fjerde afsnit om associering af oversøiske lande og territorier er der skabt en snæver forbindelse mellem Fællesskabet og visse ikke-europæiske lande og territorier, en forbindelse, som rummer overordentlige udviklingsmuligheder, og som vil blive udbygget på et nyt grundlag.

De problemer, der vil kunne opstå ved nye landes optagelse i henhold til denne del af traktaten, består ikke så meget i den principielle anerkendelse af den derved skabte associering, idet en sådan er forudsat i traktaten. Problemet er snarere, hvorledes lande og områder, der på tilsvarende måde som allerede associerede områder er forbundet med de nye medlemslande, i givet fald vil kunne tilknyttes Fællesskabet.

Det ville ikke være rigtigt i første række at anlægge juridiske synspunkter på dette problem; tværtimod vil det være nødvendigt at anlægge en hensigtsmæssighedsbetragtning. En af de vigtigste faktorer i denne sammenhæng er størrelsen af de pågældende territorier eller grupper af territorier. Det er klart, at der med hensyn til Commonwealth opstår helt andre problemer end med hensyn til de andre europæiske staters associerede lande og territorier, idet disse er langt mindre omfattende end Commonwealth. Denne forskel i størrelsesordenen kommer til udtryk i de vidtspændende økonomiske og politiske problemer, der opstår. Bl. a. kan der være grund til at hæfte sig ved de betydelige økonomiske virkninger for alle de handelspartnere, der afsætter tilsvarende varer på verdensmarkedet.

Målet må være at finde en løsning, hvorefter de lande, som er tilknyttet et europæisk land, der søger om optagelse, og som fremsætter ønske om at blive tilknyttet Fællesskabet, vil kunne opnå dette, uden at Fællesskabet derved mister sin karakter af et europæisk fællesskab. Ved overvejelser herom må man tage de bestående forpligtelser over for de allerede associerede lande i betragtning, idet disses stilling ikke må forringes.

Alt efter de økonomiske og geografiske forhold vil det for visse områder være muligt at finde en associeringsform, der svarer til

den fremtidige associeringsform, som de allerede associerede oversøiske områder vil komme til at nyde godt af. For andre lande vil man finde andre former, for hvilke det teoretisk set ikke kan udelukkes, at man vil kunne anvende artikel 238. Naturligvis vil en omhyggelig gennemgang være for vare være nødvendig for at få fastslået, for hvilke af disse territorier der overhovedet kan være tale om associering.

60. En eventuel opretholdelse af hidtidige præferenceordninger i handelsforbindelserne mellem det land, der søger om optagelse, og dets territorier rejser særlige problemer. Hertil er at sige, at en associering eller anden tilslutning til Fællesskabet ubetinget må ske til Fællesskabet som helhed, og at alle medlemslande derfor principielt må nyde godt af toldbegunstigelser og andre særbestemmelser, ligesom associeringen gennem afviklingen af alle indbyrdes toldskrænker må tilvejebringe en almindelig garanti for afsætningen.

Naturligvis må man heller ikke i dette tilfælde optræde for usmidigt, og undtagelsesordninger bør være mulige. Disse ordninger bør dog hverken forflygtige eller opheve det almindelige princip.

3. Kul- og Stålfællesskabet og EURATOM-fællesskabet.

61. Selv om Det europæiske Fællesskab for tiden består af tre organisationer — Det europæiske økonomiske Fællesskab, Det europæiske Kul- og Stålfællesskab og EURATOM-fællesskabet — udgør det dog et uadskilleligt hele.

Det ville være yderst uheldigt, og det må derfor ubetinget undgås, at tredjelande kun tiltræder ét eller to af fællesskaberne.

Tredjelande, der måske kun er interesserede i Det europæiske økonomiske Fællesskab, må derfor gøre sig fortrolig med den tanke også at indtræde i de to øvrige fællesskaber. Herved vil der kunne opstå forskellige problemer for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab og EURATOM-fællesskabet.

62. Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, det ældste af de tre fællesskaber, er — bortset fra sit institutionelle særpræg — karakteriseret ved sin begrænsning til de to industrielle sektorer, kul- og stålproduktionen. Denne historisk betingede begrænsning har efter CEE-traktatens ikrafttræden mi-